

Ciała wodne

Posthumanistyczna
fenomenologia
feministyczna

Astrida Neimanis

tłumaczenie
Sławomir Królak

wstęp
Anna Barcz

Spis treści

Wstęp. Hydrofenomenologia według Astridy Neimanis (Anna Barcz)	7
Podziękowania	25
Wprowadzenie: Wyobrażenia ciał wodnych	33
Ciała wodne (genealogia wyobrażeń)	37
Postludzki feminizm na miarę antropocenu	42
Obstawanie przy problemie	48
Wodą to, czym ją uczynimy	53
Możliwość postludzkiej fenomenologii	56
1. Ucieleśnianie wody: feministyczna fenomenologia dla postludzkich światów	63
Postludzka polityka umiejscowienia	63
Mleczne drogi: śladami postludzkich feminizmów	68
Jak myśleć ciało/ciałem z wody: posthumanistyczna fenomenologia między Merleau-Pontym a Deleuze'em	78
Jak myśleć ciało/ciałem z wody: uzyskać dostęp, umocnić, opisać!	88
Postludzkie więzi w nazbyt ludzkim świecie	103

2.	Postludzka ciężowość: Luce Irigaray i odmieńcze powtórzenia wodne	107
	Obiegi wodne	107
	Ciała żywiołów: Irigaray jako fenomenolożka postludzka?	112
	Listy miłosne do wodnych innych: <i>Marine Lover of Friedrich Nietzsche</i>	122
	Ciążowość jako (upłciowiona) różnica i powtórzenie	131
	Ontologika owodniowości (odmienianie powtórzeń wodnych)	141
	Ciała wodne poza humanizmem	151
3.	Rybie początki	157
	Inne ewolucje	161
	Rozwządzanie rodowodów	166
	Worki i Hipermorze	171
	Mokry seks	176
	Pamięć o wodach (ruch pod powierzchnią)	182
	Niepoznawalność jako planetarność (czyli stawanie się wodą, którą stać się nie możemy)	190
	Zasysanie, to oceaniczne uczucie	199
4.	Wyobrażenia wody w dobie antropocenu	205
	Prolog/Kwe	205
	Płynąc ku antropocenowi	209
	Nauka czerpana z wód antykolonialnych	221
	Woda to życie? Towar, dobroczynność i inne powtórzenia	228
	Materialne wyobrażenia i inne wodne pytania	236
	Bibliografia	241
	Indeks	259